Kőszeg, 1900. szeptember hó 23-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

Előfizetési pénzek és reclamátiók, valamint a lap szellemi részét illető közlemények
Feigl Gyula
kiadó címére küldendők.

XX. évfolyam. | Felelős szerkesztő és kiadó: FEIGL GYULA. | 38. szám.

Müvelődésünk.

Akár a politikai szenvedélyek világában, akár az okos számitást és leleményt igénylő üzleti téren, akár a művészi hirnév vagy bár a tisztviselői karrier fokain természetszerüen azé az elsőség, a ki az értelem komoly munkájával szerezte meg felsőbbségét. Amint ez áll az egyénnél kicsiben, úgy megvan ugyancsak ez a nemzetnél, a népnél.

A mi nemzetünk — hála az Égnek — nem érzéketlen a szellem komoly munkája iránt. A ki olyan megátalkodott pesszimista, hogy ezt tagadja: azt egyszerüen arra figyelmeztetem, hogy még a félig művelt elem is szellemileg elökelőbbnek akar látszani — a mi legalább is bók a müveltség előtt, elismerése a szellem fölényének — egy lépés előre. Az iparos, a kiskereskedő, a ki gimnázistát csinál a fiából s aztán egyetemi hallgatót, vagy a „Kereskedelmi érettségi" után beprotezsáltatja valami bankba: igen jól tudja, hogy ez távolról sem a gazdaságnak anyagi boldogulásnak különösen előnyös módja; de azért szerencsésnek tartja fiát mindamaz ismeretekért s azért a magasabb gondolkozásért, melyet az iskolákban s utóbb a művelt társaságban elsajátit. Sőt az ipar és kereskedelem s a tudnivalók tömege és fontossága tekintetében ezekuél egyáltalán nem hátrább álló földmüvelés is a folyton szaporodó és fejlődő szakiskoláikkal az eddigi nemzedékeknél külöub, tanultabb, komolyabb ifjusággal ajándékozzák meg a nemzetet. Az új sarjadékot tartalmasabbnak akarjuk, az értelem fegyvereinek gazdag tárházával megáldottnak. Jövőnkuek az az egyetlen biztositéka.

Mégis, épen legkomolyabb embereink s a kik leginkább szivükön hordják a közjót: vigasztalan arccal panaszolják, hogy Magyarországon csak egyetlen hatalom van, a kormány, mely sok feladattal áll szemben: agrárpolitikánk béna, mert ritka kivétel az a szakképzett és a politikához is értő földész vagy gazda, a ki hivatva lehet ily állandóan válságos időkben fölemelni szavát; az államgazdaságtant csak a jogi fakultás okleveleért tanulják, de a vizsgálat után az a sok kimerült elme tért nem talál és gyümölcsözetlenül maradt tudása kiszárad, mint a tenta tartójából; az ipar legtöbb ága még gyermekcipőben jár, alig van iskolája és alig részesül támogatásban; a művészetek sem kenyeret nem adnak, sem az őket megilletö erkölcsi sulylyal még mindig nem birnak; még csak nemzeti stilusunk sincs, hanem ha a zenében; a közegészségügy vezérférfiai megbotránkoznak azon a tudatlanságon, a melyben e szak intézői nálunk ieledzenek; és így tovább, a hova csak tekint az ember, mindenütt vagy a maradiság tompultságát, vagy a kínzó elégedetlenséget látja s mindez abból az egyetlen vaskos gyökérből sarjadozik, mely a magyar földben oly mélyen ül, a tanulatlanságban. Az óriási nagy többségnek nincs készültsége, nincs elegendő érettsége egyrészt az alkotáshoz, másrészt az alkotások és alkotó vagy reformáló tehetségek méltánylásához, megbecsüléséhez felkarolásához.

Sajnos, hogy ez körülbelül a való tényállás; de micsoda sajnálatos rövidlátás, a pillanatnyi felvételt szemlélni s újra és újra ugyanezt a komor képet magunk előtt vélni, mikor a táj már megváltozott, mikor a sötét fellegek elvonultak, az előbb parlag térségen arany kalász emelkedik és hajlik, az elobb civilizálatlan vidéken pedig nyájas, modern lakok és pompás csarnokok épültek?! Micsoda vakság csapása, vagy talán szándékosan csukva tartott szem nem engedi azt az erős, azt a duzzadó életet jelentő, egészséges mozgást látni, mely pedig nemcsak a szemet igézi meg, hanem természetszerüen zajjal is jár, a gördülő kerekeknek és dolgos kezek szerszámainak zajával, a munkát intézők harsány rendelkezésének s a vidám munkások danájának hangos szavával . . . . . Képes beszéd nélkül: a tömérdek tennivaló közül már sok minden van munkában, de hiszen Róma sem egy nap alatt épült, pedig az csak egyetlen város volt, nem pedig 17 millionyi uralkodó nemzetnek legdrágább kincse: kulturája. A milleniumi ezer népiskola csak művelődésünk alapozásának ezer téglája de a majdnem nap-nap mellett létesülő különféle intézményeink valóban becses zálogai mindennemü tanultságunk, tudásunk kiterjedt voltának, szóval a legmagasabb szinvonalu kulturákkal szemben versenyképességünknek.

Az elégületlenek pedig, a helyett, hogy beleássákmagukat a kétségbeesésbe: fordítsák erejüket békés, hasznos együttműködésre a kulturmunkákban.

Isten áldja a tisztes Ipart!

A Kath. Legényegyesület folyó hó 23-án, vasárnap, d. u. 3 és ½ órakor saját helyiségében, Várkör, 74. sz. I. em., valasztmányi, egyben utána évi rendes közgyülést tart, melyre az Egyesület rendes, pártoló és alapitó tagjait ezennel tisztelettel meghivom.

TARCA.

A gimpli.

A „KŐSZEG ÉS VIDÉKE" eredeti tárczája.

Az öreg „nagysága" az este igen roszul érezte magát. Fófájásról, lázról, fülszaggatásról panaszkodott; riskását és teát vacsorázott, egyiptomi mumiának öltözködött fejtül kezdve s úgy nyögdécselt reggelig a tizenkétrétü priznitz mögött.

Mikor reggel a szobalány benyitott, ijedtében majd elejtette a tálcát. — Szent ég! Mi lelte a nagyságát? Hogy néz ki!

Az öreg nagysága ott gubbasztott a nálánál nem kevésbbé antik karosszékében, szemközt a tükörrel, idegesen babrált a vendéghaja körül, miközben szintelen szemeivel boszus pillantásokat lövelt az ámuló cselédre.

— Mit néz? Menjen szólitsa be a kisasszonyt a reggelihez!

Zsuzsi letette a tálcát s kisurrant a konyhába a szakácsnéhoz. — Ojjé! A mi nagyságánk szépen néz ki. Az éjszaka golyvája nőtt; a nyaka ilyen széles, ni! Az arca még pirosabb, mint rendesen . . . a füle szörnyen megdagadt, majd kicsattan, olyan vastag, meg fényes... meg piros, mint az érett paprika . . .

A szakácsné azt se tudta hamarjában, sirjon-e vagy nevessen. Nem nagyon kedvelte a zsörtölödő, fukar nagyságát; de mert a szeretőjét megtürték a háznál, csak el-elszolgált egyik felmondástól a másikig. Jól tudta, hogy ma délben megint paradicsomleves meg túróshaluska járja, de azért csak benyitott az ebédlőbe, hogy az ebédet elkérdezze; hadd lássa ő is a nagysága golyváját, megnőtt piros fülét.

A nagyságos kisasszony ekkor már ott ült a reggelinél és záporként ontotta a könyeit a mama állapota miatt.

— A szegény mama! Nemcsak hogy az a betegség így elcsufitotta a fejét, hanem ezenfelül még nagyot is hall. Mi lesz a délutáni zsúrral? Pedig ma akarták megbeszélni Imrével az esküvő napját. Okvetetlenül orvost kell hivni . . .

A mama, a ki eddig — mitsem értve az egész áradozásból — gyanakvó oldalpillantásokkal szürcsölte izetlen teáját, az „orvos" szónál csörömpölve tette le csészéjét s egyszerre pattogni kezdett.

— Mit? Orvost? Nem kell nekem orvos. Nem vagyok én beteg; nincs nekem semmi bajom. Egy kis huzatot kaptam. Ennyi az egész

De azért titokban mégis felszisszent, midőn télrebillent fejebubját hogy megigazitsa, csontos ujjaival a felduzzadt füleihez ért. Rettenetesen fájtak azok. Ugy érezte, mintha üvegből valók volnának, s folytonos dorombolason kivül alig hallott velök egyebet.

A szakácsné pedig rendeletet kapott, trombitálja ki a városban, hogy a nagysága gyengélkedik, a mai zsur elmarad. Ha másképp nem lehet az illetők tudtára adni, riszkirozzon az egyszer a hetipiacon egy köteg hagymát, (azt valamikor csak el lehet használni a konyhán) vagy pedig kérjen kölcsön a Hungária szakácsnőjétől egy habverőt. De el ne mulaszsza hozzátenni, hogy: pedig ma nyolc üveg kompótot bontatott a nagysága, mandulával (igazában barackmaggal) spékelt „nyulgerinc" is lett volna, s a teának ma k é t első forrázatát öntötték volna félre . . . a jobb iz kedvéért.

Tizenegyóra tájban megérkezett Imre. A „mamuska" hogylétéről akart kérdezősködni s meglepetten látta az éjjel végbement metamorfózist. Egy lelketlen idea cikázott végig agyában: hátha az öreg meggondolja a dolgot, félre áll s ők Linkával kettesében, ráadás nélkül is boldogok lehetnének. De maga is röstelte e nemtelen gondolatot s tőle telhető gyöngédséggel kérdezte a „mamuska" baját. Majd kisütötte, hogy az csúz, és hogy mielőbb orvost kell hivni. Sőt a mamuskának minden protestálása ellenére maga indult orvos után.

Alig hogy Imre betette maga után az ajtót, a nagysága becsöngette a szobalányt; teleirt egy névjegyet, azzal elküldte Zsuzsit a jegyző úrhoz. Maga pedig előkotorázott a házipatikájából egy megmondhatatlan szinü nedüvel teli üvegcsét, abból két csöppöt egy darab kockacukorra öntött, azt nagy fohászkodások és szemforgatások kiséretében szájába vette s ágyba feküdt. Linkának oda kellett ülnie az ágy mellé s franciául felolvasnia A mama nem sokat hallott belőle; egyre azt hajtogatta: hát csúz, csúz!

Tiz perc mulva megjött az orvos, kenőcsöt s szalicyl-porokat rendelt teltétlen nyugalmat s dietát ajánlott, aztán Imrével együtt távozott.

Egy negyedóra mulva pedig visszajött Zsuzsi. Kezében kendővel letakart kalitkát hozott, a kalitkában egy feketebúbú, piros mellényü gimpli tollászkodott: Pink, pink, pink! Mit akartok tőlem? Hagyjatok békén! Mi közöm nekem a nagysága golyvájához, vörös képéhez, megnőtt füleihez. Pink, pink! — és nyugtalanul csapkodni kezdett fekete szárnyaival.

Ám a nagyságos asszony tudta, hogy mit cselekszik. A gimpli szörnyü együgyü madár, az igaz, (tán azért is nevezik róla „gimpli"-nek a fogyatékos elméjü individuumokat) hanem hát a csúzzal úgy elbánik, különben mint a Lakotár Lizi. Mert a Lizi csak elhajtja a nyavalyát, a gimpli pedig magába szijja s martiromhalált hal A beteg pedig felgyógyul. Pink, pink, pink! Ugy van.

— Vigyétek ki a gangra, a második ablakhoz, a hol az orgona bebólogat. Vigyázzatok rá, mint a szeme-

Az Egyesület gyülésén annál szivesebben látja az ügyei iránt érdeklődőket, ha eddig még nem is volnának tagok, mert éppen a nagyobb érdeklődésből várja saját fellendülését, virágzását.

Ügye mindenkinek ügye, kit közvetlen érdek köt az iparhoz; kinek szerető szive nem csupán ajkán hordja a felebaráti szeretet szavait, hanem fölös fillérei is készek a közjóért; ki szóval, tettel szivesen hozzásegít a magukon segíteni s másoknak hasznos szolgálatot gyámolítás nélkül tenni kevésbbé tudók erkölcsi és szellemi javainak előmozditásához.

A Legényegyesületek ügye társadalmi, nemzeti ügy, a jó munka kellő felhasználásának s a közvagyonosodás előmozditásának egyik tényezője.

A kisipar bajainak forrása nem csupán a nagy tőke, a gyárak, vagy akár mások raffineriája. A kisipar rovására nagyobb baj, mert általánosabb, az erkölcsi erő s azon értelmesség, intelligencia hiánya, mely versenyre s a megrendelendő teljes kielégitésére képessé tenné az iparost. Iparosnak nagyobb részben azokat adják, kik az elemi iskolán kivül más iskolát nem képesek végezni s a kik aztán a műhelyben jóformán azt is elfelejtik, a mit ott tanultak. És ez nem is szórványos, nem helyi jelenség. Nem csupán ott van így, hol az u. n. praktikus pályára előkészitőiskola nincs, de ott is így van, a hol van ilyen iskola. A ki még benne vergődik, az tovább próbálja, s ha valahogy átuszott rajta, elmegy díjnoknak, hogy vágyai netovábbjaként egykor irnok lehessen. Annak meg, ki sikeresen elvégezte, eszébe sem jut beállani atyja műhelyébe, üzletébe, melynek tisztességesen gyűjtött filléreit az irnokság kenyere vajként szépen elfogyasztja. Pedig a munka a legtiszteségesebb dolog; az iparos keze, ha becsületes, megérdemel egy szóritást a keztyűtől is.

A ki az ilyen iskolában is benrekedt, — tisztelet a kivételeknek — az megy iparosnak. Ezen már csak a társadalom segithet, ha leveti az urhatnámságot, ha nem a k a b á t b a n látja az óhajtott uraságot, jó módot, jó kenyeret és az ismeretlen függetlenséget. Mindezt megadja az iparos pálya is, melynek intelligensebb képviselői a társadalomban is tiszteséges szerepet tudnak magaknak biztositani.

Igaz, hogy ma főleg a vagyon folytán; de az is bizonyos, hogy munka, intelligencia és vagyon összefüggő dolgok. A Legényegyesület éppen az erkölcsi erőt, az intelligenciát kivánja megszerezni az iparosoknak, a mennyiben módjában van.

A vallásosságon alapuló azon erkölcsi erőt, mely ellene tud állani a csábitásoknak; a mely dolgozni tud hogy tisztességesen eltartsa gazdáját a nélkül, hogy egyéb kötelességeiről megfelejtkeznék, a nélkül, hogy hét napon át igavonó legyen, a nélkül, hogy a vasárnapot, ünnepet hétköznappá degradálná, munkától mentészében pedig keservesen gyűjtött filléreit elfecsérelné.

Azt az intelligenciát óhajtja megadni, mely versenyre képessé teszi az iparost; mely ismeri saját emberi értékét, ismeri munkája értékét, haladni képes, megrendelőit munkájával s készségével kielégiti és saját jólétét biztositja; mely ellát a szomszédig s nem csupán azt tanulja meg tőle, a mi az ő munkájánál jobb, izlésesebb, de azt is, hogy az iparos csak addig iparos, míg munkájával nem kész, azontúl kereskedő.

S eléri e célt a Legényegyesület? Közvetetlenül nem is kell elérnie, elég közvetve. Ha pótolni tudja a hiányokat azon műveltségben, mely az iparost a társadalmi fokozatban megfelelő magasra emeli; ha megtanít arra, hogy a munkától szabad időben hogyan kell éppen a munka érdekében szellemileg foglalkozni; ha reá tud állitani a jónak azon lejtőjére, hol nincs megállás, eléri célját.

Ezért gyűjti össze az iparos segédeket — éppen az ipar és iparosmesterek érdekében első sorban — hetenkint néhányszor. Tanitja, oktatja őket a vallástanban, a magyar nyelvben, a nemzeti történelem fontosabb mozzanataiban, egyszerűbb polgári ügyiratok szerkesztésében, számtanban az iparra ható találmányok ismeretében, iparos könyvvitelben stb. úgy és oly fokon, a mint eszközei engedik s az eddig szerzett ismeretek kivánatosnak mutatják.

Erre tartja helyiségét s erre pénz is kell.

Hogy az egyesület célját megvalósithassa, kiadásait fedezhesse, a tisztelt iparos urakhoz s a társadalom vagyonosabb osztályához azon kéréssel fordulok, szivesked jenek k e r e s z t é n y segédeiket minél nagyobb számban az Egyesületbe bebuzditani, illetőleg alapitó vagy pártoló tagul belépni s az egyesület szinházi és egyébb produkcióit anyagilag s erkölcsileg támogatni.

Alapitó tagság egyszer s mindenkorra 20 korona, pártoló tagság évenkint 4 korona, rendes tagság havonkint 40 fillér. Az ügy iránt tanusitott lelkesedés minden nyilvánulásáért előre is hálás köszönetet mond, kinél a tagul belépés is bejelentendő,

Molnár Béda,
elnök.

Mi újság?

— **Személyi hir.** *Tipka* Ferenc, polgármester mult kedden visszaérkezett Hévizről, a hol, reumatikus baját gyógyitandó, több hetet töltött.

— **Ötven év.** *Freh* Alfonz, a helybeli sz. Benedek-rendi székház tagja, városunk szülötte, folyó hó 15-én ülte szerzetbelépésének ötvenedik évfordulóját. 1857-ben, tanulmányainak végeztével mindjárt Kőszegre került, s azóta állandóan itt működik. A rend vezetése alatt álló gimnáziumban 24 évig tanárkodott, s már tégen emberré lett tanitványai még mindig a legnagyobb hálával s szeretettel gondolnak vissza igazságos és tudós tanárukra. Negyedszázados tanári működése után a katedráról lelépve, mint házi lelkiatya, templomigazgató s ünnepi hitszónok összesen 19 évet töltött idejének szolgálatában, s végleges nyugalmazását csak ez év folyamán kérte. Szellemének s szivének munkája mellett, melyet különböző állásában kifejtett, szülővárosának is szép áldozatot hozott, midőn a Jézus-szt.-Szive templomának s a létesitendő új kálváriának felépitéséhez tetemes összszeggel járult. Kiváló kegye az isteni gondviselésnek, mely őt a legszentebb szolgálatban eltöltött félszázad után is testi-lelki erőben megtartsa, maradjon rajta még sokáig, hogy minél tovább élvezhesse még mindnyájunknak osztatlan szeretetét.

— **Sztáray Irma** grófnő Erzsébet királynénk volt udvarhölgye az elmult pénteken délután Kőszegen járt. Kocsin jött Szombathelyről, hol fivére látogatásán időzik s miután megtekintette városunkat, kocsin ismét visszatért Szombathelyre.

— **A katholikus olvasó-kör** mult vasárnapi közgyülésén megválasztotta világi elnökévé *Martinkovits* Mátyás, takarékpénztári könyvelőt.

— **Uj levélszekrények.** Még esztendeje sincs, hogy a régi ügyetlen postaszekrények díszes vörös szekrényekkel cserélték fel s máig is megint újakat kaptunk. Szakasztott olyanok, mint a legutóbbiak, csak a szerkezetük jobb. Amazok körül ugyanis néminemű visszaéléseket tapasztaltak: a szerkezet oly könnyen hozzáférhető volt, hogy illetéktelen egyének is kinyithatták a szekrényeket, s igy megtörtént, hogy némelyiket a postaszolga nem egyszer nyitva találta. Az uj szerkezet elejét veszi minden pajkosságnak és visszaélésnek.

— **A domonkos zárda** külső épitkezési munkálatai befejezésükhöz közelednek. Az utcai rész és szárnyépület szinte készen áll, előbbi már tető alatt van. Csak a házi kápolna s a torony van még hátra, minek elkészülte után hozzátognak a nagy épület belső munkálataihoz.

— **Katonai hirek.** *Szilágyi* Aladár honvédhadnagy, ki a most lefolyt galiciai király-gyakorlatokon részt vett, pénteken visszaérkezett városunkba s bevonult zászlóaljához. — *Somogyi* Lajos honvédhadnagy a felsőbb tiszti tanfolyamban való lejelentkezés céljából Budapestre utazott, honnan visszatérve néhány napra szolgálattételre bevonul zászlóaljához; innen pedig október hó elején Bécsbe megy, hogy részt vegyen a hadiskola kétéves kurzusán.

— **Vadasztisztek szabadságon.** A 11. vadászzászlóaljtól jelenleg a következő tisztek vannak szabadságon: Schwaab Alfonz őrnagy, zászlóalj-parancsnok, Martinek Vilmos kapitány, Felpétzi Győry Károly, Kirchner Pál, Szeydl Jenő főhadnagyok, Mocsáry Jenő, Krausz Gyula, Rossmann Hugó, Simonis Gyula hadnagyok. Ezzel kapcsolatban felemlitjük, hogy Zaluski Ždizláv főhadnagy Bécsujhelybe vezényeltetett a special vivő-tanfolyamra.

— **A Polgári Kaszinóból.** Október hó elejével ismét megkezdődnek a Kaszinó estélyei. Most is, mint annakelőtte, kétszer havonta lesznek társas estélyek, még pedig minden hó e l s ő és h a r m a d i k héttőjén, a mikor a tagok hozzátartozóit és az egyszer s mindenkorra meghivott családokat is örömmel látja a Polgári Kaszinó. Havonkint az e l s ő héttői est az idén is *zenés est* lesszen. Ezuttal azonban a Kaszinó — alkalmi költségeinek fedezésére — csekély 50 fillér belépődijat fog szedni tagoktól s nemtagoktól egyiránt. A legelső ilyen zeneelőadásokkal egybekapcsolt családi-estély *október hó 8-án* lesz.

— **Uj ügyvéd.** Dr. *Sissovics* Miklós ügyvéd és hirlapiró városunkban szándékozik letelepedni s ügyvédi irodát nyitni. Az uj ügyvéd a jövő hó közepe táján jön Kőszegre, s ugyanakkor kezdi működését.

— **Társas-estély.** Még el sem készült teljesen a „Mulató" impozáns, parkettes terme, fiatal embereink már is mozgalmat inditottak, hogy a jövő hónapban rendezendő társas-estélyt összehozzanak. A hölgyek kétségtelenül örömmel fogadják a hirt, melyet megtoldhatunk még azzal is, hogy az estély élénkitésére — hir szerint — valamelyes szórakoztató, mulattató kis program is készül. Ime a közelgő őszi szezonból egy kis izelitő.

— **Gyujtogatás boszúból.** Nemes-Csoóból jelenti levelezőnk: Héttőn virradóra tüzilárma zavarta fel a község lakosait. *Takács* János gazdának néhány buza-kazalja állott lángban, melyet a község lakosainak rövid idő alatt sikerült eltojtani. A magasba törő vörös lángok és füstfelhők, meg a félre vert harangok kongása a szomszéd községek lakosait is figyelmessé tették a veszedelemre s Pusztó-Csoó, valamint Csömöte községek tüzoltói csakhamar a helyszinen termettek, hathatósan segédkezve az oltás munkájában. A megindított nyomozás kideritette, hogy *Nagy* Lajos nemes-csoói legény gyujtogatott boszúból, amiért Takács János, őt egy izben összeszidta. Az okozott kár mintegy 400 korona.

— **Gazdasági kiállitás.** A szomszéd sopronmegyei Felső-Pulyán folyó hó 16-án gazdasági kiállitás volt, melyen a környékbeli gazdák szerepeltek mint kiállitók. Ha a kiállitás eredményét ugy alkalmazzuk, mint a sopronmegyei gazdák jelenlegi gazdasági fokmérőjét, ugy akkor nagyon szép, elismerésre méltó állapotokat kell konstatálnunk. Amennyire a kicsi keret engedte, feltüntette a kiállitás a baromtenyésztést kiterjedtebb arányban; kisebb arányban a termény-, gyümölcs-, háziipar-, gazdasági eszközök-, agyagipar és egyébb munka ered-

---

tek fényére. Aztán reggelenkint jelentést hoztok, mit csinál a madár: él-e vagy meghalt, vidám-e avagy szomoru? . . . Jaj! a fülem.

A gimplinek erre furcsa napjai következtek Első nap, idegen környezetben lévén, csöndesen ült a kalitka egyik sarkában. A homeopata-nagysága óriás tájdalmai dacára víg ábrázatot mutatott: — A jó gimpli, az áldott gimpli! Hogy könnyebül a bajom . . . .

Harmadnap már vigan hangzott a „pink, pink". Erre a nagysága képe még vörösebb lett, izgatottan topogott fel-alá a hálószobában, jajgatott, sirt, remegett ugy, hogy le kellett fektetni s újból orvos után küldeni Az orvos pedig csekély váriánsokkal, újból megirta előbeni receptjét, a nagysága ismét tűzbe vettette, s kezdődött a komédia elejétől.

Linka pedig kétségbeesett levelet irt Imrének: Mit csináljanak azzal a szerencsétlen madárral? Az egész ház fel van forgatva miatta. Ha etetik, vigan van, s mama majd belehal. Ha koplaltatják, akkor is kiabál, de meg a mama is, hogy nem viseljü gondját a szegény állatnak, pedig tőle függ az ő élete . .

Imre azóta naponkint kétszer látogatott el „mamuskáék"-hoz s mindig hozott valami magot a gimplinek. Mélységesen eltemetett titkos örömmel leste, mint esik nagymohón neki a madár az ételnek. Pink, pink! Ejnye be jó! — s a gimpli vigan pötyögtette a kendermagot. Imre pödörte a bajuszát: — Homeopáti . . . bolondság . . . . de hátha . . .

Linka meg alig hogy vőlegénye eltávozott — ideges kézzel kaparta ki a magot, főtt répát, cukrot a kalitkából.

— Pink, pink, pink, pink! — sivitott, szárnycsapdosva a gimpli s nyakát búsan összehúzva, hallgatagon meglapult az üres vályucska mellett.

Linuska pedig sóhajtva szórta le a magot a koplaló tyúkoknak: Szegény kis madár . . . . nem tehettek róla . . . . de mikor a mama mindjárt jobban lesz . . . .

Egyszer aztán eltelejtette betenni a kalitka ajtaját s a gimpli, demonstrálva a róla terjesztett rosz vélemény ellen, uzsdi! kint volt a gangon. Nagyokat piregett az éhségtől, gyengeségtől de a szabadság tudata erőt adott neki. Egy-kettőre nekiiramodott, átrepült a nagysága hálószobáján, egyenesen ki az udvarra s ott neki esett lakmározni a napraforgó érett magjának.

A mama nagyot sikoltott s elájult. Linuska jajveszékelve kirontott a konyhába; a szobalány földre ejtett egy csomó tanyért.

Fellármázták az egész házat: Hajrá! Meg kell fogni . . . a nagysága életmentője kiszabadult . . . ép most repült a cseresznyefára . . . fel! utána! . . .

A házmesterné már akkor javában paskolta a Jancsi fiát, mert a madár után hajigálva kukoriczatorzsákat, bedobta a szomszédnak két ablakát s azonfelül még elüzte a madarat a kertbe. A ruhaporolóval föltegyverkezett szakácsné meg ügybuzgóságában a pirulásra kirakott paradicsomok közé esett. A Jancsi gyerek lépesvesszőstül lepotyogott a körtefáról s véresre zúzta az orrát. A házmester pedig nagy cirokseprővel úgy homlokon találta kólintani drága élete párját, hogy az menten a melegágy üvegtetejébe belecsücsült. Hogy ezenfelül fönt a konyhán a Fidi kutya ellopta a kisasszony tizórai bitsztekjek, a tej kifutott, a paradicsomleves megkozmásodott, a turósrétes majd szénné égett, az hagyján. Csak a gimpli, a drága gimpli kerüljön meg; a nagysága élete függ ettől . . .

És a gimpli megkerült. A szegény, éhségtől meggyengült, hajszolásban meggyötört madár a lugas sarkába menekült, a hol a házmester úgy falnak nyomta a seprővel, hogy majd kiszoritotta belőle az amugy is megfogyott lelket.

Mikor a madarat nagy diadallal az emeletre vitték, ő nagyságát féiig önkivületben, deliriumos állapotban találták. a kisasszony pedig ott zokogott bömbölve a divánon: — Oh jaj! mi lesz anyussal, ha a madár elpusztul? Elpusztul, de nem természetes, nem martiromhalálal, hanem gyilkos kéztől . . . Pedig a nehéz kórnak már telét magába szivta . . .

Leirhatatlan volt az öröm, mikor a madarat megpillantották. Hogy ápolták, hogy becézték ezután. Egy hétre való elemózsiát kapott napjában kétszer is, reggelenkint friss fürdőt készitettek neki. Mind nem használt; a madár csak nem akart szólni; az öreg nagysága meg hol roszul, hol jobban érezte magát. A gimplihajsza sok pénzébe került, végül hát mégis olcsóbbnak találta az orvos recipéjét. Ám a csúz csak csúz maradt.

Negyednap a gimpli csipogni kezdett. Imre fürkészve nézte a „mamuska" ábrázatát. Csakugyan, mintha egy árnyalattal még pirosabb lett volna. Hanem ugyancsak kivörösödött á nagysága arca, midőn másnap az öreg angora-macska elégedetten dorombolva végig sétált a selyempaplanon. Szinte megdöbbent a macska látásán: ott libegett annak bajusza táján néhány karmazsinvörös pihe, a karmai közül meg ép akkor nyaldosott kilelé egy benszorult fekete farktollat.

— Nagy ég! . . . A gimpli! . . .

Késő volt már, a gimpli megszünt élni. — — —

S a mamuska" mégis felocsudott, de nagyon lassan. Ám máig sincs tisztában azzal, kinek köszöni életbenmaradását: a doktornak-e, vagy a gimplinek.

Tövis Aladár.

menyeit. A bizottság konstatálta, hogy a szarvasmarha tenyésztés tekintetében a felső-pulyai járás első helyen áll a vármegyében. Különben pedig nem fukarkodtak az elismerésnek érezhetőbb kifejezésétől sem, amennyiben 1678 korona értékü dijakat és 40 diszoklevelet osztottak szét. A kiállítás fővédnöke *Niczky* László gróf volt. A kiállitást reggel 8 órakor *Bauer* Ottó, a sopronmegyei gazd. egyesület elnöke nyitotta meg. Délután 3 órakor száz terítékü bankett volt, melyen részt vett a kiállitáson megjelent *Baár* Endre alispán is, *Hajas* Antal t. főügyész társaságában. Este a vendéglő termében táncvigalom volt, melyen a helyi és környékbeli intelligencia nagy számban volt képviselve.

— **Önkéntesek vizsgája.** A 11. vadászzászlóalj önkéntesei, névszerint *Kosch* József, *Kosch* Ferenc, *Lenkey* Dezső, *Hoffmann* József, *Jambrits* Lajos és *Budai* Dezső folyó hó 23-án Pozsonyba utaznak vizsgálatra.

— **A magyar helységnevek ellen.** Nagyon kellemetlen látogatónk volt a héten. A „Kronstädter Zeitung" egy példánya tette nálunk tiszteletét, ugyanaz a szám, mely Nagyszeben magyar elnevezése ellen „Schulverein"-os eszmékkel szaturált cikket közölt. Nem tudjuk, mit gondoljunk ez esetből folyólag; azt-e, hogy Kőszeg városának van olyan jó hirneve, hogy egy idemenesztett zöldszász újság képes volna a lap szellemének megtelelő zöld hangulatot kelteni?! Hogy a jó Kronstädterek ne legyenek egy pillanatig sem kétségben Kőszeg lakosainak érzelmei tekintetében, Auguszt János városi jegyző zárt boritékban visszaküldte a Magistratusnak cimzett lapot egy a kronstadtiak előtt érthető kisérő irat csatolásával, melyben felszólitja őket, hogy a jövőben kiméljék a várost, hasonló nyomtatványok megküldésétól. Két nap mulva, mielőtt tán a visszaküldött portót megkapták volna Brassóban, ismét érkezett egy példány a nevezett lapból, de az már felbontatlanul egyszerüen vissza menesztetett.

— **Népszámlálás.** Az idei népszámlálás december 31-én veszi kezdetét s eltart január hó 10-ig. Kőszeget az idén 12 kerületre osztották s kerületenkint a tanitók végzik a népszámlálás munkálatait

— **Kirándulás.** A *kőszegi zenekar* vasárnap szeptember hó 23-án kirándulást tervez, melyhez a t. közönségét ezennel tisztelettel meghivja. Az uti terv a következő: Délután 1 órakor kivonulás zeneszóval a Főtérről a Küttel-villa mellett az Óházra; ott kis pihenő, onnan a Hétforráshoz, ott hangverseny és tánczene. 5 órakor indulás Róthön át Kőszegre. A t. résztvevők kéretnek, hogy az esetleg szükséges élelmiszereket magukkal vigyék. Tömeges résztvételért esedezik *a kőszegi zenekar.*

— **Felülfizetések.** A mult vasárnap Nagy-Csömötén megtartott tüzoltó-mulatságon a következő felülfizetések történtek: Wallner József, plébános Nagy-Pöse: 5 korona; Nyulassy István, körjegyző, Gratzl Emil Lukácsháza: 3—3 kor.; Elszner Gusztáv Lukácsháza, ifj. Seper László, szolgabiró Kőszeg, Kirchknopf Mihály Kőszeg, Brauner József Üveghuta, Gratzl József Nagy-Csömöte, N. N., Gratzl Ignác Lukácsháza, Östör László Kis-Csömöte, Iliás Géza N.-Pöse, Cermann Antal és N. N. 2—2 kor.; Balikó József Kőszeg, Gratzl Ödön Veszprém, Pausz József Kőszeg, Motz Mátyás Gy.-Apáti, N. N., Kálmán Lajos Kőszeg, N. N., Jámbrics Ferenc Seregélyháza, Lipárt György, N. N., Szanyi János Kis-Csömöte és N. N. 1—1 koronát. — A nemesszivü felülfizetőknek szives adakozásukért leghálásabb köszönetet mond: a n.-csömötei tüzoltó-egyesület.

— **Felülfizetések.** A bécsi dalosok és a kőszegi „Konkordia" f. hó 8. és 9-diki dalestélye alkalmával felülfizettek: Kováts Károly 4 kor.; Özv. Radicke Ottóné, Czeke Gusztáv, Galler József 2—2 kor; Tipka Ferenc 2 kor. 60 fill.; Dr. Kovács István 1.60 kor., özv. Pesenlechner Mária 1.40 kor.; Partzer Stefania, Kováts Antal, Róth Jenő, Schermann István, Róth Sándor, özvegy Csizmazia Mártonné, Isovits István, Rusznyák Mátyás, özv. Schwarz Pálné, ifj. Szeybold Kálmán, Róth Ferenc, Pratscher Dániel, Hercz Ödön, özv. Bendáné, Sammüller Károly, Mohr Mihály, Kovács József, Stubenvoll Károly, Zerthofer Mihály 1—1 kor; Bruckner N., Kirchknopf Mihály, Freyberger Ferenc, Jánosa Lajos 80—80 fill.; Petin Oszkár, Linzer Mihály, N. N. 60—60 fill.; Nagy Vilmos 40 fill.; Freyberger Sándor 30 fill.; özv. Koczor Károlyné, Dr. Hegedüs János, N. N. 20—20 fill.; Heidenreich Lajos pedig egy szép új vezénylő-pálcát ajándékozott a dalegyesületnek. A szives adakozóknak hálás köszönetet mond: a „Konkordia"-férfidalegyesület.

— **Zenészeink itthon.** *Horváth* Sándor cigány-zenekara, mely a nyáron át Tarcsa fürdőn volt szerződtetve, a mult héten onnan vissza tért Kőszegre.

— **Ingatlanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átirás alá: Néhai Neumann Samu után a 87. és 88. hsz. 68 számu ház fele özv. Neumann Samuné szül. Leitner Fánni javára. Berubardt Antal után a 209 hsz. 143 a számu ház Schmall János javára 600 kor. vételárban.

— **Lapunk mai melléklete.** Lapunk mai számához külön mellékletképen csatoljuk az ország határán túl is előnyösen ismert *Pold E. és Fiai* szombathelyi mezőgazdasági gépgyár illusztrált árjegyzékét gyümölcs-értékesitési és borkészitési gépekről, legujabb szerkezetü szőlő- és gyümölcssajtókról s egyéb eszközökről, melyeket mint kitünő hazai gyártmányokat legmelegebben ajánlunk gazdaközönségünknek.

— **Hirdetmény.** Vonatkozással Vasvármegye alispáni hivatalának 30511 900. sz. rendeletére ezennel közhirré tétetik, hogy az 1900. évre készitett culturpótadó-kivetési lajstrom a városi pénztári hivatalban közszemlére ki van téve, hol az esetleges felszólalások t. é. szeptember hó 18-tól október hó 2-ig a hivatalos órákban irásban beadhatók.

Kőszeg, 1900. szeptember hó 18-án.

Városi adópénztár.

— **Hirdetmény.** A szombathelyi m. kir. tek. pénzügyigazgatóságnak 39183/900. sz. rendelete folytán, ezennel közhirré tétetik, miszerint f. évi október hó 3-án d. e. 8 órakor a városi adóhivatalban adóügyekben teendő panaszok egy pénzügyigazgatósági kiküldött által felvétetnek, a miről az érdekeltek ezennel értesittetnek.

Kőszeg, 1900. évi szeptember hó 18-án.

— **Hirdetmény.** Fáy Ede volt kőszegi erdőmester részére 1894. évi január hó 25-én kiállitott eskübizonyitvány elveszett. Ki az elveszett eskübizonyitványt megtalálta, felhivom, hogy ezt 15 nap alatt vagy ide terjeszsze be, vagy pedig a közigazgatási bizottság erd. albizottságának küldje meg.

Kőszeg, 1900. szeptember hó 19-én

Auguszt János,
polgármester helyett.

— **Hirdetmény.** Pozsony vármegye gazdasági egyesülete f. évi október hó 3—7-ig vásárral egybekötött gyümölcs,- szőlő- és konyhakertészeti kiállitást rendez. Miről a tisztelt közönséget értesitem.

Kőszeg, 1900. szeptember hó 20-án.

Auguszt János,
polgármester helyett.

— **Hirdetmény.** Közhirré teszem, hogy Kőszeg városában a honvéd ellenőrzési szemle f. é. oktober hó 17-én reggeli 8 órakor a honvéd laktanyában fog megtartatni s a melyre az ellenőrzésre köteles honvédségi állandóan szabadságoltak, tartalékosok és póttartalékosok pontosan megjelenni kötelesek. A szemléhez a honvédigazolvány elhozandó.

Kőszeg, 1900. szeptember 20-én. *Kőszegi József,*
rendőrkapitány.

— **Hirdetmény.** A rendőrkapitányi hivatal részéről ezennel közhirré tétetik, hogy mindazon katonailag kiképzett népfelkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a tengerészetben, ezek póttartalékában, vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá katonailag ki nem képzettek, kik népfelkelési rózsa szinü ajánlati lappal el vannak látva f. é. oktober 11-én reggel 8 órakor a „Zöldfa" vendéglőben személyesen megjelenni vagy irásban jelentkezni tartoznak. A szemléhez a végelbocsájtó, kilépti bizonyitvány vagy ajánlati lap elhozandó.

Kőszeg, 1900. szeptember 20-án. *Kőszegi József,*
rendőrkapitány.

— **Kerestetik** egy 4—5 szobás, ügyvédi irodának alkalmas lakás lehetőleg kerttel. Ajánlatokat továbbít e lap szerkesztősége.

— **Kiadó lakás.** 3 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamara, fakamara, és padlásból álló lakás, november hó 1-jére kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad, Schlögl Frigyes üveges. Kossuth-Lajos utca 711. szám alatt.

Különfélék.

* **Daudet és a jósnő** Flammarion „Az ismeretlen és a lelki kérdések" cimen új spiritiszta könyvet adott ki, ez alkalommal Adolphe Brisson az Annales politiques et littéraires-ben ezt a történetet beszéli el: Az 1898. év májusában történt. A kiváncsiság elvitt B. asszonyhoz, olyan sibilla-féléhez, a kinek jóstehetsége fölötte híres volt. B. asszony a népből való és nincs semmi müveltsége. Nem hirdeti mesterségét a lapokban és csak szomszédai és barátai korlátolt csoportjának mutatja be tehetségét. Megvallom, mikor hozzá a mentem, nagyon hitetlen voltam. Ezt mondotta nekem az asszony:

— Nemsokára nagy bánat éri. Valaki, a kit nagyon szeret, váratlanul meghal . . . Várjon csak . . . látom őt . . . asztalnál ül . . . éppen szájához emeli a leveses kanalat . . . fölkiált . . . földre zuhan . . . hörög . . . vége . . .

Nagyon kértem, mondja meg, mely napon történik ez a borzasztó esemény. Az asszony roppant módon erőlködött, a vér biborpirossá festette az arcát, majd ezt felelte:

— Csütörtöki napon . . . december 16-án.

Följegyeztem ezt a dátumot és nem gondoltam többé a dologra. Az idő mult. Akkoriban sokat jártam Daudet Alfonzhoz, a kinek szimpatiája becses volt előttem. Egy reggelen kinyitom az újságot. Óriási betük hirdetik: Daudet Alfonz meghalt! A december 17-iki lap volt ez. A katasztrófáról szóló tudósitást szinte tölhabzsolom. Előtte való nap estéjén halt meg Daudet, éppen akkor, mikor övéivel ebédelt és abban a pillanatban rogyott össze, mikor a kanalat a szájához emelte. Eszembe jutott a jósnő jövendőmondása. Mindent pontosan megjósolt.

* **Vakon született diák.** Villy Péter vakon született, ma sem lát és mégis a párisi egyetem egyik legjelesebb növendéke. A középiskolákat is kitüntetéssel végezte s a legnagyobb ösztöndíjakat ő vitte el mindig. Először csakis a vakok számára készült ábéczét ismerte s abból alkotott maga magának rövidítéseket s azokkal irt, sokkal gyorsabban, mint a rendes kézirás. Az előadásokon mindig figyelt s igy a tanár magyarázataiból, egyszeri hallás után, tanulta meg a leckéket. Azokat a dolgokat, a miket az iskolában nem magyaráztak el, felolvasóval olvastatta el magának. Jegyzeteket papirlapokba szurkált pontokkal irt magának: e pontokat könnyedén letapogatja az ujjával s oly gyorsan olvassa, mint más a nyomtatást. A nevezetesebb latin klasszikusokat is leirta igy magának a saját pontrendszerével; egész sorozata van belőlük. Sok baja volt a görögggel, mert annak másféle betüi vannak, mint a latinnak. De aztán erre is szerkesztett magának valami új pontozó ábécét s azzal irta le Homért, Thukitidest s Herodotos müveit. E vak diáknak rendkivüli szorgalma és óriási emlékező tehetsége valóban bámulatra méltó. A legnehezebb feladatokat játszva oldja meg s a legnagyobb dijakat játszva viszi el jószemü diáktársai elől.

* **Mi a fogorvos?**

A fogorvos olyan ember, a ki polgártársainak fogait kihuzgálja, hogy saját fogainak legyen mit harapniok.

* **A jó feleség.**

— Nem fáj a fogad férjecském?

— Nem édes, miért kérded?

Oh igazán kár; új fogfájás elleni szert vettem ma igen olcsón és szerettem volna kipróbálni!

Közgazdaság.

) **Hogyan kell a nyári barackfákat megifjitani.** A kertészkedők előtt bizonyára nem ismeretlen jelenség, hogy a kajszinbarackfa bőtermés után felkopaszodik, koronája szabálytalanul szét terjeszkedik s ennek következményeként jövő évi terméshozama alább száll, mert csak az ágak végén levő éves vesszők hoznak termést. A jelenség magyarázata az, hogy a kajszinbarackfa is, mint általában véve minden csont-héjas gyümölcsfa termőrügyeket mindig csakis az egyéves vagyis a tavaly fejlődött részeken hoz, és ott, a hol egyszer termést hozott, többé már nem fejleszt termőrügyeket, hanem újból csak az egyéves képződményeken, s ennek következtében beáll az idősebb részek elhalása, vagyis a fa felkopaszodása.

E bajon csakis akként lehet segiteni, hogy a fa koronáját megifjitjuk, vagyis visszametszszük az egyes ágakat annyira, hogy a nedveket visszaszoritsuk a meghagyott részekbe, a hol azután a nagyobb mennyiségü tápanyag folytán életre kelnek a rejtett rügyek és új hajtásokkal népesitik be a kopasz ágrészeket, a melyek azután ismét bőven teremnek, mig újból be nem következik a megifjitás szükségessége.

Akadhatnak, kik azt mondják e tanácsunkra, hogy szép az az elméletben, de a gyakorlatban keresztülvihetetlen, mert a barackfa veszély nélkül nem türi a metszést, a mennyiben az eltávolitott galy vagy ág helyén fellép a mézgásodás s ez a fa idő előtti elpusztulását okozza. Helyes e vélemény, de nem feltétlenül, ugyanis ha a metszést tavaszszal végezzük, akkor az erős nedváramlás következtében csakugyan beáll a mézgásodás, ellenben ha akkor metszszük vissza az egyes ágakat, midőn a nedvkeringés már hanyatlóban van, úgy a mézgásodás kikerülhető.

Az a kérdés már most, hogy mikor következik el ezen idő? Válaszunk e kérdésre: augusztus és szeptember havában; mert — miként a tapasztalat igazolja — ilyenkor még a készakarva fedetlenül hagyott sebeken sem támad mézga.

Megjegyezzük még, hogy az ily módon megifjitott kajszinbarackfák alját tanácsos őszszel felásni s akár érett istálló-trágyával, akár a talaj különböző minőségéhez képest kiválasztott műtrágya-keverékkel megtrágyázni, továbbá a törzsnek és vastagabb ágaknak elhalt és felcserepesedett kérgét vigyázva lekaparni s utána frissen oltott mész, marhatrágya, vér és vizből álló keverékkel bepamacsolni, hogy ezáltal necsak a fagyoltok képződését akadályozhassuk meg, hanem egyuttal a fának sima felületet adván, annak tenyészetét is előmozdithassuk.

Vegyesek.

— **Az idegfájdalom és kiséröi.** Valamiképpen az előőrs csapata ingerli az ellenséget a nélkül, hogy nagy veszteséget okozna neki, azonképpen az idegfájdalom, mely magában véve nem veszedelmes betegség, kifárasztja áldozatait, a kiket a vérszegény, gyönge vérü és a kimerült idegek következtében elgyöngült emberek közül szed. Mint az előőrs katonái, ez a betegség is hirtelen és minden oldalról támad. Egyszer a fejet, az ideget és a fogat támadja meg, hogy azután egészen váratlanul a hátgerinctáján vagy oldalszúrás alakjában lépjen föl a test más részén. A betegségnek azt a fajtáját mondja el Bugnon kisasszonynak (Torny-le-Grand Svájz) következő levele:

— A Pink-pilulának köszönhetem, hogy egészségemet visszanyertem. Rettenetes idegfájdalom, mely hosszú idő óta kinzott, sajnálatraméltóan vérszegénynyé tett és annyira elgyöngitett, hogy semmit se tudtam dolgozni. Éjjente nem hunytam be a szememet és annyira izgatott voltam, hogy minden tagom tájt. Azt hiszem, hogy vérem a telével megfogyatkozott és rettenetes idegtájdalmat kellett kiállanom. Egy újsághir a Pink-pilulára terelte a figyelmemet. Próbát tettem vele és már az első skatulya is javulást hozott. Miután több skatulya pilulát fogyasztottam el, erőm visszatért, éjjel jól tudtam aludni, jó étvágyam lett és idegeim lecsöndesedtek. Ma ismét teljesen egészséges vagyok és napi munkámat kifáradás nélkül végezhetem. Hozza levelemet nyilvánosságra, hogy mások is okuljanak belőle.

Érdemes a megemlitésre, hogy a Pink-pilulák elérte gyógyulás kettős irányban hatásos. A vér erősitésével és megújitásával képessé tették Bugnon kisasszonyt arra, hogy ellenálljon a fájdalomnak és az idegrendszerre való közvetetlen hatással meggyógyitották magát a fájdalmat. Oldalszurás, ideges főfájás, Szt.-Vitus-tánc, mind olyan betegség, melyet a Pink-pilula az idegre való hatásával meggyógyit. A vér erősitésével és fölfrissitésével pedig a vérszegénységet és a reumatizmust gyógyitja meg.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi fóraktár: Török József gyógyszertárában, Budapest, Király-utcza 12.

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal			
Közepeurópai idő.	reggel	d. e.*	d. e.	d. u.
Köszeg ind.	4^{55}	7^{55}	11^{51}	5^{10}
Lukácsháza (m. h.)	5^{05}	8^{05}	12^{01}	5^{24}
Német-Gencs (m. h.)	5^{24}	8^{25}	12^{20}	5^{40}
Szombathely érk.	5^{39}	8^{40}	12^{34}	5^{55}
Szombathely ind.	6^{45}	11^{00}	3^{15}	7^{05}
Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	11^{15}	3^{31}	7^{21}
Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{31}	3^{48}	7^{38}
Köszeg érk.	7^{31}	11^{43}	4^{01}	7^{51}

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

Szombathelyről indul:

		éjjel	regg.	d. u.	d. e	este	éjjel
Bécs felé:	ind.	4.—	5.52	9.04	2.19	4.40	6.10
	érk.	8.54	9.15	1.40	5.35	9.35	11.50

Kanizsára:	ind.	d. e. 11.07	d. u. 2.14	este 7.04	éjjel 12.51		
	érk.	1.35	4.08	10.05	3.42		
Budapestre:	ind.	regg. 9.08	d. u. 12.40	éjjel 11.—	éjjel 2.50		
	érk.	2.05	gyv. 7.15	szv. 9.15	7.25	1.45	
Grázba:	ind.	regg. 6.06	d. e. 11,10	d. u. 3.18	este 6.59		
	érk.	10.30	3.36	7.35	9.59		
Ramfelé:	ind.	d. e. 9.25	d. u 3.25	esta 7.20			
	érk.	10.32	4.32	8.27			
Pozsonyba:	ind.	reggel 4.40	d. u. 12.20	d. u. 3.05			
	érk.	11.30 (Csorna)	3.10 (Pozsony)	8.33			
Piskafőra:	ind.	reggel 6.14	d. u. 3,20	este 7.15			
	érk.	9.14	6.22	9.58			
Székesfehérvárra:	ind.	reggel 2.50	d. u. 12.40				
	érk:	8.22	6.03				

Sopron-megyei
200 holdas
birtokomra bérlőt
keresek.
Czim: a kiadóhivatalban.

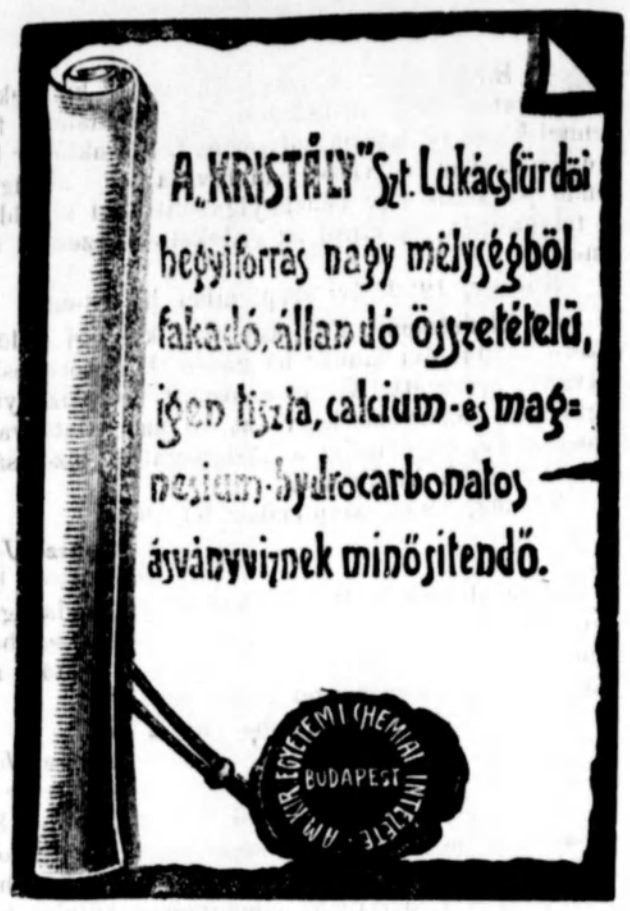

Kőszegen: János a Gyula füszer s csemege kereskedésében.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák,** (Galandféreg-elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta teljes **egészségét!**
Kik galandféregben és gyomorbajban szenvednek.

Védjegy.

Pántlikagiliszta fejestül,
a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrövidebb idő alatt (6 perez alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitünő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelolendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvéttel vagy 3.50 előre való beküldésével. **A pantlikagiliszta tünetei a következok:** Az arcz halványsárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emészthetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullét vagy éppen ájulások s szédülés fölegyhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemlés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felböfögés, belgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuró, szivó fájdalmak és szurások a belekben, szívdobogás, a vérkeringés rendetlenségei, különösen nóknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a búskomorságra való hajlam, életuntság és a halál óhajtása.

Egyedül valódi kapható: Schneider József
gyógyszerésznél, **Resiczán**, Fő-utcza 45. (Délmagyarország.)

Keil-Lakk
(Glasur),
legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.
1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Padló-fényesitő,
legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz
képkeretek stb. bearanyozására.
1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur"-fénymáz
legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdészkák stb. ujonnani befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.
Mindenkor kapható:
Unger József-nél Kőszegen.

Hirdetmény.

Az Osztrák-magyar banknak

Szombathelyen újonnan felállitott fiókintézete

1900. évi szeptember hó 17-én a Szily-János-utca 36. számu ház

eleő emeletén levő helyiségekben megnyittatott. Az irodai órák egyelóre reggeli 8 órától délutáni 2 óráig állapittattak meg.

A fiókintézet üzletköre kiterjed:

a) bankképes váltók, értékpapirok és szelvények leszámitolására,
b) váltók, értékpapirok és szelvények bizományi beszedésére,
c) váltóelfogadványok bizományi beszerzésére (az elfogadott első váltó átvétele stb.),
d) a giró-forgalomra,
e) bankutalványok kiállitására a két főintézetre és valamennyi bankfiók-intézetre,
f) kölcsönképes értékpapirokra való kölcsönzésre,
g) egy évnél nem régebben lejárt szelvények kifizetésére,
h) mindennemű értékpapirokhoz tartozó szelvényivek bizományi beszerzésére, a mennyiben a szelvényivek átvétele valamely bankintézet helyén eszközölhető,
i) az elővételi jog bizományi gyakorlására és értékpapirokra teljesitendő befizetésekre, valamint konvertálandó kötvények kicserélésének eszközlésére,
k) értékpapirok és érmék bizományi vételére és eladására,
l) külföldi helyekre szóló checkek és utalványok bizományi beszerzésére.
m) letétek átvételére a bécsi vagy budapesti főintézethez való beküldés céljaból,
n) aranyrudak, valamint aranyfövény és aranypor, továbbá külföldi és kereskedelmi aranyérmék beváltására meghatározott áron.
o) bankjegyeknek és a koronaérték érmeinek beváltására.

Az Osztrák-magyar bankkal való üzleti közlekedésre megállapitott kimeritő határozmányok a fiókintézet által kivánatra díjmentesen szolgáltatnak ki.

Szombathely, 1900. évi szeptember hó 12-én.

Osztrák-magyar bank
szombathelyi fiókintézet.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.